

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021569 18 Uvp
Banja Luka, 7.10.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske (u daljem tekstu: tužiteljica), zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, B., protiv rješenja broj: ... od 9.10.2017. godine Uprave (u daljem tekstu: tužena), u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 021569 17 U od 26.4.2018. godine, u sjednici vijeća, održanoj 7.10.2020.. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tužene, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužiteljice, izjavljena protiv rješenja Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima Područne jedinice B. broj: ... od 2.3.2017. godine. Tim rješenjem je utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti (u daljem tekstu: PLN) broj 162 K.O. M. H., koje se sastoje od zemljišta označenog kao kč. br. 23, 24 i 25, te utvrđeno pravo svojine u korist B. G., bez tereta i ograničenja, sa odlukom da će se u katastar nepokretnosti upisati to lice, kao vlasnik, kao i da PLN br. 162 K.O. M. H. od 25.1.2017. godine čini sastavni dio tog rješenja.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da je istim pravilno odbijena žalba tužiteljice, kojom je tvrdila da je prvostepeno rješenje nepotpuno, jer je isto doneseno pravilnom primjenom članova 84. i 87. stava 1. i 2. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12 i 110/16, u daljem tekstu: Zakon) i članova 40. stava 1. i 2.; člana 46. stava 1; člana 48. stava 1. i 5. i 58. stava 1. Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja katastra nepokretnosti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 11/14, 25/14 i 31/15, u daljem tekstu: Pravilnik). Posebno je obrazloženo da je to rješenje doneseno u duhu članova 195. i 196. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), jer sadrži sve elemente i to uvod, izreku i obrazloženje rješenja, a to što kč. br. 26. nije bila predmet utvrđivanja sadržaja PLN broj: 162. K.O. M. H., nema uticaja na pravilnost istog, jer se prenos određene nepokretnosti iz jednog u drugi PLN određuje zaključkom, pa će ta katastarska čestica biti predmet utvrđivanja prava u drugom listu nepokretnosti, što je konstatovano zapisnikom o izlaganju nepokretnosti. Obrazloženo je i to da prvostepeni organ nije bio u obavezi da uz dostavu prvostepenog rješenja izvrši i dostavljanje zemljišno-knjižnih izvadaka, kao dokaz da

su navodi u zapisniku i rješenje istiniti, iz razloga što sam zapisnik predstavlja javnu ispravu, koju sačinjava ovlašćeno lice, u prisustvu stranaka, koji svi prisutni potpisuju, a imaju pravo i prigovora na sastavljanje zapisnika što se, u konkretnoj situaciji, nije desilo.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ukazuje da je prvostepeni organ identifikovao kč. br. 26, koja je po starom premjeru označena kao dio kč. br. 4447, upisane u zk.ul.br. 410 K.O. SP I. kao opštenarodna imovina, ali se iz sadržaja prvostepenog rješenja ne vidi da je ta parcela otpisana u PLN broj: 1492 K.O. M. H., kao svojina Republike Srpske, zbog čega i dalje smatra da je prvostepeno rješenje nepotpuno, jer ne sadrži podatke o predmetu izlaganja, čime da su povrijeđene odredbe člana 196. i 197. ZOUP, jer u uvodu rješenja nije vidljivo koje je zemljište bilo predmet izlaganja, niti je u prvostepenom rješenju konstatovano da se ta katastarska čestica otpisuje u drugi list nepokretnosti, a što je sve suprotno i članu 123. ZOUP. Predložila je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev tužena je navela da ostaje kod navoda, datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano lice nije dalo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizlazi da je prvostepeno rješenje doneseno na osnovu člana 86. Zakona i člana 58. Pravilnika, nakon izvršenog izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, upisanih u PLN broj 162 K.O. M. H., te je utvrđeno da se nepokretnosti sastoje od tri katastarske parcele i to kč. br. 23, 24 i 25, na kojim je utvrđeno pravo vlasništva u korist B. G. i da je PLN br. 162 K.O. M. H. od 25.1.2017. godine sastavni dio tog rješenja. Tužiteljica je protiv tog rješenja izjavila žalbu, sa tvrdnjom da je prvostepeno rješenje nepotpuno, jer ne sadrži podatke o predmetu izlaganja, da nedostaju površine identifikovanih parcela i da je u prilogu tog rješenja strankama trebalo dostaviti zemljišno-knjižne uloške, a sve s obzirom da je predmet izlaganja bila i parcela označena kao kč. br. 26, o kojoj nije odlučeno. Odlučujući o toj žalbi tužena je donijela osporeni akt, kojom je žalbu odbila, jer se saglasila sa činjeničnim utvrđenjem i pravnim zaključkom prvostepenog organa. Posebno je obrazloženo da je parcela, označena kao kč. br. 26, zvana B., šuma 4 klase, površine 600 m², koja se po starom premjeru odnosi na dio kč. br. 4447, površine 1206300 m², upisane u zk.ul. br. 410 SP I., kao opštenarodna imovina, uzurpirana i da je određeno da će se ta parcela otpisati u PLN 1492 K.O. M. H., kao svojina Republike Srpske, uz zabilježbu uzurpanta B. G. i zabilježbu zabrane otuđenja i opterećenja, kao što je to konstatovano u zapisniku Komisije. Na tu konstataciju Komisije tužiteljica nije imala prigovora, a izvršena je potpuna identifikacija predmetnih nepokretnosti, koje čine PLN 162 K.O. M. H., u kom pravcu tužiteljica i ne osporava utvrđene činjenice. Posebno je obrazloženo da uvod prvostepenog rješenja sadrži zakonske elemente, jer je navedeno koji organ donosi rješenje, propis o nadležnosti tog organa, da se postupak vodi po službenoj dužnosti za cijelu katastarsku opštinu, te kratko označenje predmeta postupka, koje je sasvim jasno i nedvosmisleno. Konačno je odbijen i prigovor u vezi sa obavezom dostavljanja zemljišno-knjižnog uloška, s obzirom da takva obaveza ne proističe iz Zakona, a svi podaci su uneseni u zapisnik, koji ima karakter javne

isprave, koji je sačinjen u prisustvu predstavnika tužiteljice, pa je sadržaj i pročitan, tako da na isti nije bilo primjedbi. Pobjanom presudom je odbijena tužba, uz razloge koji su već navedeni.

Protiv rješenja prvostepenog organa se, a prema odredbi člana 87. Zakona, može izjaviti žalba, u roku od 15 dana, računajući od dana prijema tog rješenja, ali se žalbom može pobijati rješenje samo u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, dok se u pogledu utvrđenih prava na nepokretnosti može, u roku od 30 dana od dana prijema tog rješenja, pokrenuti spor kod nadležnog suda.

Kada je u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima, sadržanim u PLN 162 K.O. M. H., Komisija utvrdila da kč. br. 26 predstavlja uzturpaciju državne, odnosno društvene svojine, pravilno je postupljeno kada je odlučeno da se ta parcela upiše u novoformirani PLN broj 1492 K.O. M. H., kao svojina Republike Srpske, uz zabilježbu uzurpanta i zabrane otuđenja i opterećenja nepokretnosti, zbog toga prvostepeno rješenje nije nepotpuno, kako to pogrešno smatra tužiteljica, jer takvim odlučivanjem nisu povrijeđena prava tužiteljice. U vezi sa navođenjem površina parcela, koje čini PLN 162 K.O. M. H., nižestepeni sud je pravilno ukazao da to rješenje nije nepotpuno, jer su svi podaci o tim parcelama sadržani u PLN broj 162 K.O. M. H., koji čini sastavni dio tog rješenja. Prenos nepokretnosti iz jednog PLN u drugi propisan je članom 54. Pravilnika, o čemu je odlučila Komisija, što je sve konstatovano zapisnikom Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnosti i utvrđivanje prava na nepokretnostima Područne jedinice B. od 2.3.2017. godine, o čemu je pravilne razloge dao i nižestepeni sud u obrazloženju pobijane presude.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi, predviđeni odredbama člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev odbijen, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić